

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֹכֹל אֹכֹל אֶת־הַמְּגִלָּה
הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל: ² וְאָפַתַח אֶת־פִּי וַיֹּאכְלֵנִי אֶת
הַמְּגִלָּה הַזֹּאת: ³ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם בְּטֶנְךָ תֹאכַל וּמַעֲיֵךְ תִּמְלֵא אֶת
הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ וְאָכַלְהָ וְתָהִי בְּפִי כְדָבֵשׁ לְמַתּוֹק:
פ

Vocabulary

Verse 1

מגלה noun: “roll, scroll, book” (BDB, 166)

Syntax & Miscellaneous

- In the first clause of the quotation, the direct object is fronted with the imperative verb following.
- The two clauses form a chiasm, A B B' A'.
- The final clause begins with two imperatives written without a conjunction. This construction occurs frequently with verbs of action or movement (cf. GKC §120d). Suggested translation: “Go! Speak” or “Going, speak to the house of Israel.”

Verse 3

בטן noun: “belly, body”

מעה noun: “stomach, belly” (BDB, 588)

דבש noun: “honey”

מתוק “sweetness” (BDB, 608)

Syntax & Misc.

Verse 2

- The verb form, וַיֹּאכְלֵנִי, is *Hiphil* (Causative) *waw*-consecutive imperfect 3ms with 1cs suffix.

Verse 3

- The word, אֵת, is used as a preposition and not as a direct object marker.

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם לְךָ-בָא אֶל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֵלֵיהֶם:
 5 כִּי לֹא אֶל-עַם עֲמֻקֵי שִׁפְהָ וְכַבְדֵי לְשׁוֹן אַתָּה שְׁלוּחַ אֶל-בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל: 6 לֹא | אֶל-עַמִּים רַבִּים עֲמֻקֵי שִׁפְהָ וְכַבְדֵי לְשׁוֹן אֲשֶׁר
 לֹא-תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אִם-לֹא אֵלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הִמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ:
 7 וּבַיִת יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבֹד לְשִׁמְעַתְּ אֵלֶיךָ כִּי-אֵינָם אֲבִים לְשִׁמְעַתְּ אֵלַי כִּי
 כָּל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל חֲזָקֵי-מִצַּח וְקָשֵׁי-לֵב הִמָּה: 8 הֲנִיָּה נִתְּתִי אֶת-פְּנֵיךָ
 חֲזָקִים לְעַמֹּת פְּנֵיהֶם וְאֶת-מִצְחֶךָ חֲזָק לְעַמֹּת מִצְחָם: 9 כְּשֹׁמֵר חֲזָק
 מִצָּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ לֹא-תִירָא אוֹתָם וְלֹא-תַחַת מְפַנְיָהֶם כִּי בַיִת-מָרִי
 הִמָּה: פ

Vocabulary

Verse 4

אליהם preposition “to” with 3mpl suffix (not to be confused by [metathesis](#) with אלהים “god(s)”)

Verse 5

עמקי noun (construct plural): “strange, unfathomable”

שפה noun: “tongue”

כבד “burdensome” (BDB, 458)

לשון noun: “language”

Syntax & Miscellaneous

- How do you explain the vowel of pronominal suffix, אֵלַי?
- The compound noun phrase, עֲמֻקֵי שִׁפְהָ וְכַבְדֵי לְשׁוֹן, is a double three-member bound phrase with a copula (*waw*).
- What is the function of the clause אֶל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל? Is it contrasting the fronted, אֶל-עַם עֲמֻקֵי שִׁפְהָ וְכַבְדֵי לְשׁוֹן, clause or renaming?

Verse 7

אבה verb: “be willing”

מצח “forehead” (BDB, 594)

קשי “stubborn” (BDB, 594)

Verse 8

מצח “forehead” (BDB, 594)

Verse 9

שמיר “thorns, adamant” (BDB, 1038)

Ezekiel 3:4-9

צַר “flint” (BDB, 866)

מַרִּי “rebellion” (BDB, 598)

Syntax & Misc.

Verse 6

- One might expect a copulative before the last clause, הַמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלַי. What might be the reason for the lack thereof?

Verse 7

- The idiom, הַזִּקְיָ-מֵצַח, is similar to the colloquialism—“hard-headed.”
- The repetition of the 3mpl pronoun in the last clause forms a chiasm between the final two verses.

Verse 8

- The *lamed* preposition should be understood as “against.” The word could be understood as a comparative.

Verse 9

- The preposition (notice the *nun* has assimilated becoming a *dagesh* in the *tsade*) attached to the noun, מֵצַר, in the first clause is a comparative מֵן.
- The 3mpl pronoun, הֵם, is used to refer to Israel in verses 6, 7 and 9.

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם אֶת-כָּל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קַח בְּלִבְבְּךָ
 וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמַע: 11 וְלֵךְ בָּא אֶל-הַגּוֹלָה אֶל-בְּנֵי עַמְּךָ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחַדְּלוּ:
 12 וְתִשְׁאַנְי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה
 מִמְּקוֹמוֹ: 13 וְקוֹל | כַּנְּפֵי הַחַיֹּת מְשִׁיקוֹת אֵשׁ אֶל-אַחוּתָהּ וְקוֹל
 הָאוֹפְנִים לְעַמָּתָם וְקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל: 14 וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתַקְחֵנִי וְאֵלֶיךָ
 מֵרַ בַּחֲמַת רוּחִי וַיִּדְ-יְהוָה עָלַי חֲזָקָה: 15 וְאָבּוֹא אֶל-הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב
 הַיֹּשְׁבִים אֶל-נְהַר-כְּבָר [וְאֵשׁ] הִמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֵשׁב שָׁם שְׁבַעַת
 יָמִים מִשָּׁמַיִם בְּתוֹכָם: 16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַעַת יָמִים פ

Vocabulary

Verse 11

גולה noun: “exiles” (BDB, 163)

חדל verb: “cease, desist”

Syntax & Miscellaneous

- After the address/quotation formula, the entire object phrase, אֶת-כָּל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר, is fronted. The sentence typology is O-V-M (O=object; V=verb; M=modifier).
- The *waw* is connecting the two clauses, not just the similar prepositional phrases בְּלִבְבְּךָ וּבְאָזְנֶיךָ.
- Even though the preposition *beth* is used in each phrase, each should be translated differently. In English, the proper idiom for the first would be “take all my words *into* your heart;” whereas the second would be “listen *with* your ears.”
- The noun, גולה, is a collective singular. (In English it might be referred to as a collective noun or discretionary plural. The difference between [count nouns](#) and [mass nouns](#) also is relevant to discussions of translating nouns into English.)
- The ubiquitous repetition in the book of Ezekiel with regards to sending and speaking is remarkable (see verse 11: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם). There is probably a rhetorical/theological rationale behind these echo patterns. Comments?
- The sequencing of אִם ... אִם can be understood as “whether ... or” generally found with a negative comment. See [Ezekiel 2:5](#).

Verse 12

רעש noun: “earthquake” (BDB, 950)

ברוך “blessed be”

Ezekiel 3:10-16

Verse 13

כנפֿי noun (construct plural): “wings”

מְשִׁיקוֹת participle (*Hiphil* fpl): “touching” (BDB, 676)

אֲוֹפֵן noun: “wheel” (BDB, 66)

לְעִמָּתָם noun (suffix 3mpl): “close by, side by side” (BDB, 769) [15x in Ezekiel (1:20, 21; 3:8, 13; 10:19; 11:22)]

Verse 14

מָר “bitter” (BDB, 600)

חמה “rage, heat”

Verse 15

תֵּל אַבִּיב name (of place): “Tel-Abib”

נְהַר־כְּבָר name: “Chebar River”

מִשְׁמִים participle (*Hiphil* mpl): “appalled, horrified” (BDB, 1031) [cf. similar idiom in Ezra 9:3 משׁומם]

Verse 16

קצה “end”

Syntax & Misc.

Verse 13

- The verb for the first clause of verse 13 is מְשִׁמֵּעַ from verse 12.

Verse 15

- Qere [אֲוֹפֵן]: Internal support for the Qere would be either letter confusion ([GKC Alphabet Chart](#)), possibly in the [Paleo-Hebrew script](#), between *beth* ב and *resh* ר or [dittography](#) with the first word of the following clause. The Qere is supported externally by the *Vorlage* (i.e. parent text) of the LXX: περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμου του Χοβαρ τους οντας εκει.

Verse 16

- The Leningradensis Codex has a paragraph break in the middle of verse 16.

בְּנֵאֲדָם צִפָּה נִתְּתִידָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם
 מִמֶּנִּי: 18 בְּאִמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתּוֹ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהִזְהִיר
 רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הָרָשָׁעָה לְחִיתוֹ הוּא רָשָׁע בְּעֵוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיַּדְךָ
 אֲבִקֶּשׁ: 19 וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא־שָׁב מִרָשָׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הָרָשָׁעָה
 הוּא בְּעֵוֹנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הַצֹּלֶתָ: ס 20 וּבָשׁוּב צַדִּיק
 מִצְדִּיקוֹ וְעָשָׂה עָוֹל וְנִתְּתִי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי לֹא הִזְהַרְתּוֹ
 בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיַּדְךָ אֲבִקֶּשׁ:
 21 וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צַדִּיק לְבִלְתִּי חָטָא וְהוּא לֹא־חָטָא חַיּוֹ
 יִחְיֶה כִּי נִזְהָר וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הַצֹּלֶתָ: ס

Vocabulary

Verse 17

צפה “watchman” (BDB, 859)

זחר verb (*Hiphil*): “give a warning” (BDB, 264)

Verse 18

רשע adjective: wickedness (BDB, 957)

בקש “require”

Syntax & Miscellaneous

- The *beth* preposition is temporal “when” (see also verse 20)
- The repetition of a finite verb with infinitive absolute with the same root, מוֹת תָּמוּת, is an emphatic usage (“You shall surely die”).
- *Waw* is used for conjunction, disjunction, and other transition words.

Verse 20

עול “unrighteousness” (BDB, 732)

מכשול “stumbling block” (BDB, 506)

Syntax & Misc.

Verse 19

- The conditional, כִּי, is in second position.
- The verb, יָשָׁב, can mean “turn from” or even “repent.”

Verse 20

- Notice the similarity between 18-19 (רָשָׁע) and 20-21 (צַדִּיק).

וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם צֵא אֶל־הַבְּקָעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר
 וְאַקוּם וְאַצֵּא אֶל־הַבְּקָעָה וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד־יְהוָה עֹמֵד אוֹתָךְ: 23
 וַתְּבֹא־בִי רוּחַ כְּכַבֹּד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר וְאֶפֶל עַל־פָּנָי: 24
 וַתַּעֲמִדְנִי עַל־רִגְלֵי וַיְדַבֵּר אֵתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֵּא הַסָּגֵר בְּתוֹךְ בַּיִתְךָ:
 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנֵּה נָתַנּוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְאַסְרוּךָ בָהֶם וְלֹא תֵצֵא 25
 וְלִשְׁוֹנֶךָ אֲדַבֵּיק אֶל־חִכְךָ וְנִאֲלַמְתָּ וְלֹא־תְהִיָּה לָהֶם לְאִישׁ בְּתוֹכָם: 26
 וּבְדַבְרֵי אוֹתָךְ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאַמַּרְתָּ מוֹכִיחַ כִּי בַיִת מְרִי הִמָּה: 27
 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הַשְׁמַע יִשְׁמַע וְהַחֲדֵל יַחֲדֵל כִּי בַיִת מְרִי
 הִמָּה: ס

Vocabulary

Verse 22

בקעה noun: "plain" (BDB, 132)

Syntax & Miscellaneous

- The double command in the second clause, קוּם צֵא, does not use a conjunctive; whereas the fulfillment of the command in verse 23 connects the finite verbs with a *waw*. This phenomenon occurs in other places particularly with imperatives.

Verse 23

כבר name: "Chebar (Canal)"

Verse 24

סגר verb: "shut, close up"

Verse 25

עבת noun: "cord"

Verse 26

דבק verb (*Hiphil*): "cleave, overtake"

חך noun: "roof of mouth" (BDB, 335)

נאלם "be dumb, be silent" (BDB, 47)

יבח "judge, rebuke, reprove"

מרי "rebellion" (BDB, 598)

Verse 27

חדל "lacking, forbearing" (BDB, 293)

Syntax & Misc.

Verse 23

- The preposition, על, in the phrase, עַל־נְהַר־כְּבָר, means "beside."

Ezekiel 3:22-27

Verse 24

- The beth inseparable preposition should be understood as “into” in the clause,
וַתָּבֵאֲבִי רוּחַ.

Verse 25

- The word, עֲבוֹתִים, exhibits plene spelling (“the use of historic long vowels”). This type of spelling is found frequently in the text of the MT (see J. Barr, *Variable Spelling of the Hebrew Bible* [Oxford University Press: 1989])
- The single word, וַאֲסָרוּךְ, is an entire clause with a phrase connector, waw, the finite verb and subject, and the object as a pronominal suffix—“And they will bind you.”

Verse 26

- The participle, מוֹכִיחַ, is a substantive participle, possible “judge” or “reprover.”
- The final clause, בַּיַּת מְרִי הַמָּה, is a verbless clause of the structure P—S, where the predicate is a two member bound phrase.

Verse 27

- The final clause of verse 27 is identical to that of 26.